

Så kan jeg forstå, at justitsministeren går ind for, at man skal se grundigt på, at der så vidt muligt er overensstemmelse mellem forskellige typer lovgivning omkring erstatning. Derfor vil jeg gerne høre, om der også i justitsministerens overvejelser indgår de henvendelser, vi har fået, bl.a. fra Forbrugerrådet omkring erstatning i andre typer sager, bl.a. sager, hvor f.eks. et barn dør på grund af en dårlig barnevogn eller andet, altså hvor man ikke kan sige, det er en egentlig forbrydelse, men hvor der kan være lige så stort behov for en erstatning på grund af død forvoldt af en anden.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Må jeg forstå ministerens svar sådan, at såfremt vi ikke havde haft denne her debat under udvalgsarbejdet, og såfremt vi ikke havde stillet det her ændringsforslag, så havde ministeren ikke sat et udvalgsarbejde i gang for at sikre, at der blev mulighed for at kunne give erstatning, hvis en sådan hændelse måtte ske i udlandet, og for generelt at få kigget på, hvor der ikke er fuld hensigtsmæssighed?

Hvis det er tilfældet, så vil jeg godt sige: O.k., så kan man næsten leve med, at vi ikke får det stemt igennem i dag. Jeg vil sige, at jeg er ærgerlig over, vi ikke får det igennem, for jeg synes, det havde været rimeligt og rigtigt, at vi fik en ændring, således at uanset hvor en sådan hændelse skete, ville man også kunne få erstatningen.

Men omvendt vil jeg da godt give udtryk for, at jeg alligevel er tilfreds med, at vi i kraft af vores debat her rent faktisk har fået ministeren til at gå så langt som til at sige, at nu kommer der noget. Så det vil jeg da godt kvittere for.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til fru Lissa Mathiasen, at juridiktionsudvalget jo var nedsat under alle omstændigheder. Men det er klart, at den tilkendegivelse, jeg kom med i dag, om, at det her er en problemstilling, der er relevant, er en indrømmelse. Det siger jeg gerne.

Til fru Line Barfod: Jeg skal prøve skriftligt at besvare spørgsmålet om tidshorizonten for, hvornår arbejdet kan forventes færdigt. Det er jo ikke ukompliceret juridisk stof, men jeg har taget ad notam, at både fru Anne Baastrup og fru Line Barfod er meget optaget af det.

Omkring spørgsmålet om psykisk skade og den henvendelse, som Retsudvalget har modtaget fra Forbrugerrådet vil jeg sige – og det har jeg jo også tilkendegivet i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslaget – at efter Justitsministeriets opfattelse er det bedst egnet til at blive løst i retspraksis på grundlag af dansk rets almindelige erstatningsregler. Med andre ord mener vi, at det er noget, som domstolene må prøve at udarbejde en retspraksis for.

Men også på det her punkt mener jeg, at vi så må prøve at foretage en evaluering, inden der er gået al for lang tid, sådan at vi får et overblik over, hvordan retspraksis bliver på det her område. Jeg tror, det er det, vi alle sammen er bedst tjent med, og jeg mener også, at jeg over for fru Lissa Mathiasen under førstebehandlingen, hvor vi netop var inde og diskutere det her spørgsmål, tilkendegav, at der ville komme en information og en underretning til Folketinget om, hvordan praksis udvikler sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 47 stemte for, 56 imod.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Kl. 15.05

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 99: Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen. (Rådsafgørelse om ændring af artikel 40, stk. 1 og 7, i Schengenkonventionen).
Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 28/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Kjer Hansen (V):

Da Venstres ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, desværre er blevet syg i dag, skal jeg på Venstres vegne fremføre følgende:

Schengensamarbejdet har været diskuteret flere gange her i Folketinget. Det, der har haft stor bevågenhed, har ikke mindst været bestemmelserne om politiets ret til i særlige tilfælde at overskride grænsen til et andet medlemsland for at foretage observationer af en person, der er mistænkt for visse forbrydelser.

Venstre kan støtte det forslag, vi nu har til behandling, og som betyder, at Danmark i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til ændring af Schengenkonventionens artikel 40, stk. 1 og 7. Med forslaget udvides politiets mulighed for observation, så også andre personer end mistænkte kan observeres, når observationen er et led i efterforskningen af et strafbart forhold, der kan medføre udlevering.

Det skal understreges, at denne ordning indebærer, at grænseoverskridende observation af ikkemistænkte inde i Danmark altid vil kræve en konkret tilladelse fra de danske myndigheder.

Når det drejer sig om grænseoverskridende observation af mistænkte i forbindelse med bestemte strafbare handlinger, udvides området til også at omfatte forfalskning af betalingsmidler og bedrageri begået af organiserede bander. Endvidere udvides området til at omfatte organiseret menneskesmugling og hvidvaskning af penge fra organiseret kriminalitet samt ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer.

Vi er opmærksomme på, at Det Danske Center for Menneskerettigheder forudsætter, at der foretages en konkret vurdering af, hvornår indgrebet finder sted, og at der i forbindelse med vurderingen foretages proportionaliseringsvurdering. Vi er enige i, at der skal foretages en sådan vurdering, og kan af høringsoversigten se, at ministeren har samme opfattelse.

Når området for overskridelse af landegrænser udvides, finder vi i Venstre, at det er naturligt, at det også præciseres i loven, at de rettigheder og pligter, som tillægges polititjenestemænd fra et andet Schengenland, også gælder de opgaver, der følger af lovens udvidelsesområde.

Venstre kan også støtte denne del af forslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil gerne have fru Eva Kjer Hansen til at forklare mig, hvad det konkret er for nogle sager, hvor det kan komme på tale at foretage observation af mennesker, der ikke er mistænkt for en forbrydelse.

I forberedelsen af lovforslaget må fru Eva Kjer Hansen formentlig have snakket med Justitsministeriet og andre. Er der nogle eksempler?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Der er kommet et bilag 1 til forslaget: »Oversigt over høringssvar«. Der fremgår det jo, at baggrunden for at udvide adgangen til at foretage de grænseoverskridende observationer er nogle initiativer, der kommer fra Belgien, Frankrig og Spanien, som har haft en række konkrete hændelser, hvorom de melder, at det ville være ønskeligt, hvis det havde været muligt at foretage den grænseoverskridende observation af ikkemistænkte personer.

Det er baggrunden for, at initiativet kommer. Jeg synes, at når der er det behov, så er det også vigtigt, at vi fra dansk side medvirker til, at det bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå på fru Eva Kjer Hansens svar, at hvis der kommer en henvendelse fra et eller andet lands politimyndighed om, at de ønsker nogle udvidede beføjelser på dansk grund, så vil man gerne give dem det.

Hvad er det helt konkret, fru Eva Kjer Hansen mener, der er behov for? Hvorfor er det nødvendigt, at politi fra andre lande skal kunne gå ind over de danske grænser? Hvad er det for nogle konkrete situationer?

Hvor går grænsen for fru Eva Kjer Hansen for, hvilke argumenter, hvilke ønsker, der skal komme fra andre lande, for at man ønsker udvidelse af Schengensamarbejdet? Er det bare sådan, at hvis der kommer et ønske fra et andet land, så giver man lov eller hvad?

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig klar over, at det er en henvendelse fra bl.a. de lande, som fru Eva Kjer Hansen nævnte, men jeg vil bare godt have en konkret

beskrivelse af en konkret sag, hvor der er en ikkemistænkt, som skal observeres, hvor det nødvendigt skal være af udenlandsk politi, og hvor der er tid nok, til at man kan få lov af politiet til at gøre det. Hvorfor kan det ikke være dansk politi? Hvad med et eksempel?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at jeg ikke synes, vi skal starte helt forfra med at diskutere mulighederne for at overskride grænserne i forbindelse med observation, men udelukkende det, forslaget her drejer sig om, nemlig en udvidelse af de gældende regler, så også andre personer end mistænkte kan observeres.

Til fru Anne Baastrup, der efterlyser nogle konkrete eksempler, vil jeg foreslå, at vi under behandlingen i udvalget får specificeret, hvad det er for nogle situationer, man kan forestille sig, hvor det her skal lade sig gøre. Jeg synes, det må være det korrekte, at sådanne forløbsbeskrivelser henhører under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan sige til fru Eva Kjer Hansen, at jeg fuldstændig er klar over, at det er udvidelsen af muligheden for, at politi fra andre lande kan gå ind over de danske grænser, og at dansk politi kan gå ind over andre landes grænser.

Men det, jeg ønsker, er at få at vide: Hvad er det, fru Eva Kjer Hansen gerne vil give tilladelse til? Jeg mener ikke, man bare kan henvise til udvalgsarbejdet. Det er jo det helt grundlæggende: Hvad er baggrunden for det her forslag, hvad er det, det skal bruges til? Det må vi da kunne få her i fuld offentlighed i Folketingssalen. Hvad er det for nogle konkrete situationer, hvor der er behov for, at politi fra andre lande skal observere ikkemistænkte?

Fru Eva Kjer Hansen må jo have taget stilling til det. Når Venstre har besluttet at støtte forslaget, så må man jo vide, hvad det er for nogle konkrete situationer. Det kan ikke kun være, fordi der er andre landes politi, der har sagt, de har behov for det. Man må jo vide, hvad det er for nogle situationer, hvor behovet er opstået. Hvor er det, der har været problemer med de regler, der er gældende i dag?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, det fremgår rimelig klart af forslaget, at det, der er brug for, er at kunne observere også andre personer end mistænkte, når det er et led i efterforskningen af et strafbart forhold, der kan medføre udlevering. Der er teksten egentlig meget præcis.

Hvad det så er for nogle konkrete eksempler, der har været i nogle lande, har jeg ikke kendskab til, og jeg vil foreslå, at vi under udvalgsarbejdet efterlyser præcis, hvad de helt konkrete situationer er, hvor man har oplevet, at det her var et problem. Men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Venstre er indstillet på, at man skal have optimal mulighed for at kunne gennemføre den efterforskning, der er nødvendig for at få afdækket forbrydelser, der begås.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må tilstå, at jeg er noget rystet. Jeg er godt nok vant til, at man, når noget kommer fra EU, så bare godkender det, men her godkender man fra Venstre en udvidelse af politibeføjelser, oven i købet andre landes politibeføjelser, uden at kunne komme med et eneste eksempel på, hvor det er, de beføjelser skal bruges. Man kan da ikke bare sige: Jamen her står konkret under hvilke betingelser. Man er da nødt til at kunne komme med bare et enkelt eksempel på, at der er behov for, at politiet får udvidede beføjelser. Man kan da ikke bare give en blankocheck uden at kunne komme med noget som helst.

Venstre må da have bare en enkelt begrundelse for, hvorfor man støtter det her forslag, hvad det er for nogle konkrete situationer, hvor udenlandsk politi efter forudgående tilladelse skal have mulighed for det. Selv Politimesterforeningen har i deres høringssvar efterlyst baggrunden for forslaget, fordi de åbenbart heller ikke umiddelbart har kunnet se, at der var behov for det her. Og der må Venstre da kunne komme med bare ét eksempel.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Eva Kjer Hansen, og derefter er det hr. Per Kaalund som ordfører.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes faktisk, at det er vigtigt at komme med tilkendegivelser ved førstebehandlingen af et forslag, at komme med den principielle hold-

ning til forslaget. Og da der efterspørges bedre mulighed for at observere også ikkemistænkte personer i forbindelse med strafbare handlinger, så vil jeg gerne imødekomme det ønske, fordi jeg synes, at når der er tale om situationer, hvor det er et led i efterforskningen af et strafbart forhold af en karakter, der også kan medføre udlevering, så er der god grund til, at man kan foretage den observation. Det er den holdning, vi i Venstre har til det, og det er derfor, vi er positivt indstillet over for forslaget.

Når fru Line Barfod så efterlyser de konkrete eksempler, der har været bl.a. fra de lande, som tidligere er nævnt, så synes jeg, at vi under udvalgsarbejdet skal få dem forelagt, så fru Line Barfod helt præcis kan se, i hvilke situationer det her behov har været der.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Per Kaalund som ordfører.

Kl. 15.15

Per Kaalund (S):

Fra den socialdemokratiske gruppes side mener vi, at Schengensamarbejdet i sin helhed er kommet godt i gang og er udført ganske godt, også af vore myndigheder, herunder specielt politiet, så vi har meget ros tilovers for det. Det er klart, at der er kommet nogle restriktioner på forskellig vis. De er bl.a. affødt af de terrorhandling, vi har set udført på forskellig vis.

Med hensyn til erfaringer er det jo en meget kort tidsperiode, vi taler om, og den erfaringsperiode, der er her, har altså vist, at der er behov for nogle få justeringer, og det er dem, der er til behandling i dag.

Vi kan støtte forslagene, herunder at listen over strafbare handlinger udvides. Den omfatter jo på nuværende tidspunkt drab, voldtægt, handel med narkotika osv., og den udvides nu med bedrageri begået af organiserede bander, forhold omkring organiseret menneskesmugling, hvidvaskning af penge og ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer. Det kan vi støtte.

Jeg har selv studset over det der med eksempler, hvad der tales om, og også hæftet mig ved, at der i et af bilagene står, at der er tre lande, Belgien, Frankrig og Spanien, så vidt jeg husker, der har ønsket bl.a. disse ændringer.

Jeg har prøvet at tænke mig frem til nogle eksempler og kan udmærket forestille mig, at det, f.eks. når hustruen til en narkosmugler vil have et ferieophold på Rømø i Danmark, måske kan

være af værdi at observere hustruen, selv om hun ikke er mistænkt for nogen narkoforbrydelse som sådan.

Det er noget, jeg selv har udtænkt, men jeg synes, at det er helt berettiget, at vi til udvalgsbehandlingen får dels de konkrete eksempler, der har været mellem disse tre lande, dels får nogle eksempler på, hvilke typer vi taler om her. Man skal jo også hæfte sig ved, at der fra dansk side skal en godkendelse til i hvert enkelt konkret tilfælde, altså hvorvidt sådan en observation af en ikkemistænkt kan finde sted.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Venstre var ikke i stand til at komme med et eneste eksempel. Hr. Per Kaalund kommer så med et eksempel på en hustru til en narkomistænkt.

Men så vil jeg godt høre: I hvilke situationer mener Socialdemokratiet, at der er behov for, at det er tysk politi, der skal til Rømø og observere hustruen, i stedet for at man kan overdrage opgaven til dansk politi? Der kan ikke være tale om, at det er, fordi det haster, for man skal jo nå at indhente en tilladelse hos rigspolitiet. Så hvorfor er det nødvendigt, at andre landes politifolk skal have mulighed for at observere ikkemistænkte i Danmark?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jamen jeg kan da godt se, at der er et forslag om at få klarlagt også den situation. Man skal jo hæfte sig ved, at det er de danske myndigheders helt klare afgørelse, om denne observation kan finde sted, og i givet fald om den kan finde sted ved hjælp af f.eks. tysk politi, og i øvrigt er der nogle begrænsninger for, hvor længe og hvor langt man kan gå fra tysk politis side.

Det naturlige ville efter min opfattelse også være, at dansk politi overtog opgaven, og så var det helt fint. Og hvis man mener, det er rigtigt, at det f.eks. konkret er tysk politi, der foretager denne observation ud fra en række begrundelser, sprog og andre ting osv., så er det efter vores opfattelse i orden at gøre det, vel at mærke når de danske myndigheder har godkendt det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Så vil jeg prøve at spørge på en lidt anden måde, for jeg kan forstå, at Socialdemokraterne har besluttet at støtte det her forslag: I hvilke tilfælde synes Socialdemokraterne, det er godt, at det er

udenlandsk politi, der på dansk grund observerer ikkemistænkte, i stedet for at man overlader denne opgave til dansk politi, hvis man finder det nødvendigt? I hvilke situationer finder Socialdemokraterne, at der er behov for denne ændring?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det kan jeg svare kort på, nemlig at vi trygt vil overlade det til de danske myndigheder at afgøre, om de finder det mest betimeligt selv at overtage den observation, hvad jeg synes kan være rigtigt i mange tilfælde, eller om de i konkrete eksempler vil lade tysk politi foretage observationen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Skal hr. Per Kaalunds svar forstås på den måde, at Socialdemokraterne sådan set ikke mener, at der er noget behov for denne her ændring, men da der nu er nogle lande i Schengen, der har bedt om at få en sådan udvidelse af Schengensamarbejdet, en sådan væsentlig udvidelse af politiets mulighed for at overskride grænserne, så stemmer man for, uden at man på forhånd har gjort sig nogen nærmere overvejelser over, hvorfor man egentlig skal have en sådan udvidelse, og hvad begrænsningerne skal være på en sådan udvidelse?

Kl. 15.20

Er det bare sådan, at hver gang der kommer nogle lande og beder om at få en udvidelse, så vil man støtte det fra Socialdemokraternes side, eller er der nogle grænser?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Per Kaalund, og derefter går vi over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu er det som bekendt et mellemstatsligt samarbejde, og der ligger jo en rådsafgørelse her, og der må jeg forudsætte, at dels har den været i Folketingets Europaudvalg, dels har man haft det drøftet i EU-sammenhæng blandt justitsministre, og det vil sige, at der må være en generel opfattelse af, at dette er rigtigt at gøre, og derfor kan vi også anbefale det.

Vi ser gerne konkrete eksempler i den videre udvalgsbehandling, men vi er ikke betænkelige

ved det ud fra den argumentation, som fru Barfod kom med.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti har altid været imod Schengenaftalen med dens åbne grænser som et gyldent tiltag i Europa. Vi argumenterede mod den, for netop åbne grænser vil medføre en øget kriminalitet af f.eks. udenlandske bander, og vi har desværre fået ret. Det viser hverdagen i dagens Danmark med et stærkt øget antal tyverier af forskellig art; taskerøverier, bankrøverier, og hvad ved jeg. Der er nu mennesker, som frit kan krydse den danske grænse.

I forbindelse med bekæmpelsen af terrorismen har Dansk Folkeparti accepteret et nødvendigt samarbejde mellem de europæiske landes politi, specielt når det drejer sig om terrorisme, ikke for almindelige forbrydelser.

Nærværende forslag er en udvidelse af netop denne almindelige kriminalitetsbekæmpelse til nu også at omfatte strafbare handlinger, som kan medføre udlevering. Specifikt er i lovforslaget anført forfalskning og svindel med betalingsmidler, bedrageri udført af organiserede bander, menneskesmugling, hvidvaskning af penge samt handel med nukleare og radioaktive materialer.

Efter vores opfattelse er det salamimetoden, der her anvendes, som vil medføre fratagelse af en lille bid suverænitæt fra dansk retspleje, hver gang EU vil gennemføre en fælles lovgivning, præcis sådan som Dansk Folkeparti tidligere har advaret imod.

Men vi er klar over, at den grænseoverskridende kriminalitet skal bekæmpes, og at det i nogle tilfælde kan medføre, at flere landes politi arbejder sammen. Vi vil under udvalgsarbejdet spørge ind til konkrete eksempler på, om det her nu også er et nødvendigt tiltag.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg har kun et enkelt spørgsmål til hr. Per Dalgaard. Der var disse skrækscenarier, som Dansk Folkeparti i debatterne i forbindelse med Schengens vedtagelse har fremført her i Folketinget: Man ville strømme illegalt over grænserne, og det ville vælte ind, og der var ingen kontrol og det ene og det andet. Men man må vel kunne konstatere, at Schengenaftalen rent faktisk har

fungeret ganske hensigtsmæssigt også med en skærpet kontrol ved ydre grænser.

Yderligere viser jo også opgørelserne over, hvor mange illegale der henvender sig til eksempelvis Sandholmløjren og andre steder, at der er sket et dramatisk fald. Derfor kan man jo ikke sige, at Schengenskrækscenarierne, som Dansk Folkeparti fremførte, er sket fyldest.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Hr. Per Kaalund har fuldstændig ret i, at antallet af grænseoverskridende uberettigede asylansøgere til Danmark er faldet. Men det er ikke på grund af Schengenaftalen eller på trods af den, det er jo på grund af den ændrede udlændingelovgivning, som Dansk Folkeparti sammen med regeringen har fået gennemført, der har fået bremset folks lyst til at komme til Danmark og nyde godt af de goder, vi her har opbygget.

Jeg vil sige, at Schengenaftalen jo har medført et øget antal kriminalitetstilfælde i hvert fald i den by, jeg bor i i nærheden af Århus, hvor vi specielt op til højtidet har oplevet en voldsom stigning i lommetyverier og taskerøverier eller andet. Det er jo nogle tiltag, som primært begås af udenlandske bander. Vi har jo også oplevet ret mange bankrøverier begået af udenlandske bander, som kan komme ind over grænserne, uden at der egentlig er nogen, der kan tage sig af det.

Så jeg vil ikke sige, at hr. Per Kaalund har fuldstændig ret i sin argumentation.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Blot det, at så synes jeg, at hr. Per Dalgaard skulle stille spørgsmål, og hvis hr. Per Dalgaard ikke vil det, så vil vi da stille en række spørgsmål under udvalgsbehandlingen for at høre om disse teorier om, at Schengenaftalen og ordningerne skulle have medført en så dramatisk stigning i kriminalitet i Danmark, er rigtige, og ligeledes få de tal på bordet, som drejer sig om, hvor mange der illegalt er kommet her til landet.

Jeg tror ikke, det hænger sammen med udlændingeloven. Den har selvfølgelig haft sine virkninger – det erkender jeg – på en anden måde. Men Dansk Folkeparti sagde jo, at man simpelt hen ville kunne strømme helt uhindret ind i Danmark, og at det ville ske i meget, meget stort tal, og det er jo ikke sket fyldest.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte det lovforslag, vi behandler her. Ved lovforslaget vil de europæiske landes politi få nogle bedre muligheder for at opklare alvorlige forbrydelser og også for at pågribe mistænkte kriminelle. Det kan vi fra konservativ side kun bifalde.

Det mest principielle i forslaget er vel, at man nu også i forhold til de gældende muligheder i henhold til Schengenkonventionen kan foretage en grænseoverskridende observation af andre end den mistænkte. Der er det værd at bemærke, at de krav, der i forvejen stilles til grænseoverskridende observation, naturligvis også skal opfyldes her, men at der derudover stilles krav om en forudgående tilladelse fra danske myndigheder, hvis det er i Danmark, observationen foretages.

Derfor mener vi også, at vi ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger og ud fra suverænitetsmæssige vurderinger trygt kan sige ja til forslaget.

Derudover udbygges de eksisterende muligheder for grænseoverskridende aktivitet i forbindelse med en række andre alvorlige kriminalitetsformer end dem, som er omfattet af de gældende regler. Også det kan vi fra konservativ side tilslutte os.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Da nu hverken Venstre eller Socialdemokraterne kunne komme med nogen eksempler på, hvor det er, der er behov for at observere ikkemistænkte, altså at udenlandsk politi skal observere ikkemistænkte i Danmark, så vil jeg da gerne høre, om De Konservatives ordfører har gjort sig nogle tanker om, i hvilke situationer De Konservative mener, at det er fornuftigt, og der er behov for, at udenlandsk politi kan observere ikkemistænkte i Danmark, og at dansk politi ikke ville kunne gøre det godt nok.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg mener nu, at der har været nævnt eksempler allerede som svar på nogle af de spørgsmål, som fru Line Barfod tidligere har stillet under debatten. Man kan f.eks. forestille sig, og det er også de eksempler, der har været fremme i de lande, som har anmodet om ændringen, at der er tale

om at observere – altså skygge – familiemedlemmer til mistænkte for via en sådan observation at nå frem til den mistænkte. Eller der kan være tale om at følge transporter af stjalne varer eller lignende gennem flere lande for på den måde at nå frem til det sted, hvor de pågældende varer leveres.

Det er sådan nogle eksempler, der har været fremme i de lande, som nu har ønsket en udvidelse. Jeg synes, det er en helt fornuftig betragtning, at man så giver mulighed for i større udstrækning gennem sådanne observationer at nå frem til dels at opklare forbrydelsen, dels at finde frem til de mistænkte og afsløre gerningsmændene. Det tror jeg da egentlig er noget alle kan tilslutte sig.

Men jeg har noteret mig, at Enhedslisten har et problem med generelt at udvide politiets muligheder for at opklare forbrydelser, især når det gælder grænseoverskridende forbrydelser. Det undrer mig, at man har den indstilling i Enhedslisten, men det tager jeg til efterretning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan da oplyse hr. Lars Barfoed om, at vi gerne så, at politiet blev endnu bedre, end det er, til f.eks. at undersøge pengestrømme i forbindelse med grænseoverskridende forbrydelser, og pengestrømme er jo ofte grænseoverskridende. Så på det område mener vi bestemt, at man kunne have behov for at se på politiets også viden og indsigt og efteruddannelse osv.

Men i forhold til spørgsmålet om observation af ikkemistænkte mener jeg, at når man foretager så alvorlig en udvidelse som at lade udenlandsk politi foretage observationer af ikkemistænkte i Danmark, er det væsentligt at have afklaret: Hvad er det for situationer, hvor man vil tillade det, og hvad er det for situationer, hvor man ikke vil tillade det?

Kl. 15.30

Hvor er det, der er behov for, at det er udenlandsk politi, fordi man ikke mener, at dansk politi ville kunne lave de observationer godt nok? Eller omvendt: Hvor er det, man vil have, at dansk politi skal på arbejde i udlandet, og ikke har tillid til, at de øvrige landes politi vil gøre det godt nok? I hvilke konkrete situationer forestiller man sig, at denne lov skal anvendes?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jamen jeg har sådan set lige nævnt i hvert fald nogle af de typer af eksempler på sager, der har været oppe i de lande, der har anmodet om en udvidelse. Derfor ved jeg ikke helt, hvordan fru Line Barfod mener, det skal konkretiseres. Man kan da også forestille sig andre situationer.

Men det er altså ikke sådan, at man giver udenlandsk politi en ret til at foretage en sådan observation i Danmark. Man giver mulighed for, at danske myndigheder kan tillade udenlandsk politi at fortsætte f.eks. observationen af en transport ind i Danmark. Det kunne være, fordi den transport muligvis føres ind i Danmark, muligvis føres ud af Danmark igen, og at der skal være en fortløbende observation af den pågældende transport.

Det kunne også være, hvis der var tale om at observere familiemedlemmer til mistænkte, at de politifolk, der i forvejen er inde i sagen, bedre ville kunne dekode det kontaktmønster, de pågældende personer har, i forhold til at finde frem til den mistænkte, bedre end dansk politi, som ikke i forvejen ville være inde i de pågældende personers kontaktmønster. Det er vel sådanne politimæssige vurderinger, der ligger til grund for det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at der er en række formodninger og tænkte situationer, som man kan forestille sig, men ikke noget som helst konkret om, hvad det egentlig er, man forestiller sig. Jeg kan forstå, at der er nogle konkrete situationer, hvor man i Frankrig, Spanien og Belgien har nogle transporter, man gerne vil kunne følge over hindens grænser.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at høre, var: Hvor går grænsen for De Konservative i forhold til, i hvilke typer situationer man ikke mener, at udenlandsk politi skal have mulighed for at observere ikkemistænkte? I hvilke situationer er det, der er behov for, at det er andet end dansk politi, der overtager observationen? Vi taler ikke om situationer, hvor det haster, for når man skal nå at indhente en tilladelse fra rigspolitiet først, er det jo ikke i situationer, hvor man er lige på vej ind over grænsen i hælene på bankrøverne, for der drejer det sig om mistænkte, og der har vi allerede muligheden.

Derfor vil vi godt høre: Hvad er det for et materiale, der ligger til grund for det her, som har

fået De Konservative til at støtte det? Det håber jeg at vi kan få bare en lille smule at vide om. Om ikke andet må vi jo så have det under de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg får næsten det indtryk, at fru Line Barfod har formuleret alle tre spørgsmål, inden hun har hørt mine svar, for det lyder, som om fru Line Barfod ikke har hørt mine svar. Hun bliver ved med at spørge om det samme.

Jeg har jo svaret på, at det er konkrete eksempler i pågældende lande. Jeg har også talt om nogle af de typer af sager, der har været fremme, og hvad det er for nogle nærmere omstændigheder, nemlig at det kan være et kendskab til de pågældendes kontaktmønster eller ønsket om kontinuerligt at følge den pågældende transport af stjålne varer, der gør sig gældende, og hvor man så gerne vil have lov til at fortsætte observationen for udenlandsk politis vedkommende.

Nu spørger fru Line Barfod så om noget andet, nemlig ikke, hvad det er for nogle situationer, vi kan se for os at der kan blive tale om, men nu bliver det nye spørgsmål: Hvilke situationer er det, hvor vi ikke kunne forestille os, at man skal foretage en sådan observation?

Det har jeg ikke gjort mig nærmere tanker om, men det er vel situationer, hvor dansk politi lige så godt kan foretage observationen som udenlandsk politi, hvor man bare kan lave en tale om, at dansk politi foretager observationen. Det er sådan nogle eksempler, hvor der ikke skal gives den tilladelse.

Men hvis vi skal komme nærmere ind på det, må det så ske under udvalgsbehandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Da Schengenkonventionen blev vedtaget og behandlet her i Folketingssalen og i Folketingets Retsudvalg, brugte vi meget energi på netop at diskutere formuleringer og fortolkningen af artikel 40 omkring observation af mistænkte. Vi havde jo også fra SF's side på det tidspunkt forudset eller forventet, at der ville komme en videreudvikling af brugen af artikel 40.

Hvad angår den videreudvikling, der nu lægges op til, nemlig at ikkemistænkte fremover skal kunne observeres af udenlandsk politi i situationer, hvor det ikke er hastende, det vil sige,

at man først skal omkring den centrale myndighed for at få tilladelse til at foretage en observation, så har jeg i virkeligheden meget svært ved rigtig at kunne se, hvad grunden skulle være til, at man anvender udenlandsk politi.

Kl. 15.35

Der står også i det nye afsnit i Schengenkonventionen, at landet kan knytte betingelser til tilladelsen. Men i lovforslaget er der sådan lidt i strid med, hvordan Justitsministeriet i øvrigt plejer at lave lovforslag, ikke beskrevet de konkrete situationer, hvor det kan komme på tale, hvor man fra dansk side vil acceptere det, og heller ikke de konkrete situationer, hvor man ikke vil acceptere det. Ydermere er der heller ikke givet nogen beskrivelser af, hvad det så i givet fald er for nogle betingelser, man fra dansk side vil stille.

Det her er i mine øjne en relativt bred bemyndigelse, man giver til justitsministeren på et område, som i mine øjne ikke er specielt interessant. Men det er en bemyndigelse, ministeren får, hvor jeg ser, at vi bliver nødt til i Folketingets Retsudvalg at få præciseret, hvad det er for konkrete sager, det drejer sig om, og det er nødvendigt, at vi i betænkningen kommer ind på, hvad det er for nogle konkrete sager, hvor man ikke kan forestille sig, at danske myndigheder vil acceptere, at udenlandsk politi vil foretage denne her type af observationer.

Og til sidst: Hvad er det så for nogle betingelser, man kan skrué ind i forsøg på at styre? Hvad er det for typer af observationer?

For det, vi jo også skal huske på, er, at fortolkningen af de enkelte kriminalitetstyper er forskellig landene imellem. Vi skal derfor have sikkerhed for, at denne type af udvidelse af det udenlandske politis muligheder for at operere på dansk grund rent faktisk bliver beskrevet på en sådan måde, at der ikke er diskussion om, at det reelt er meget, meget, meget alvorlig kriminalitet.

Forudsætningen for, at man kan komme ind og få denne her mulighed, er jo, at der skal kunne ske udlevering, og så på baggrund af forskellige typer af kriminalitet, der er listet op. Den ene kriminalitetstype, jeg synes der lige skal nævnes, er menneskesmugling.

Det, jeg synes det var naturligt at spørge til, er: Betyder denne her bestemmelse, at udenlandsk politi i givet fald kan få lov til at observere flygtninge, der søger asyl i Danmark? Nej, vel? Betyder denne bestemmelse, at danske myndigheder vil give udenlandsk politi mulig-

hed for at observere ikkemistænkte, når det drejer sig om tyveri? Nej, vel?

Der er nogle afgrænsninger, hvor vi har en fælles forståelse af, at det er relativt ikkedansk – undskyld mig udtrykket – at udenlandsk politi får mulighed for at observere her i Danmark, men omvendt skal vi så også have sikkerhed for, at den forståelse, vi lægger til grund, respekteres af de øvrige udenlandske myndigheder, som ønsker at få mulighed for at observere.

Vi vil bruge udvalgsarbejdet til grundigt at få afdækket præcis, hvad afgrænsningen er i det her lovforslag, hvad konsekvensen bliver, og få strammet op i betænkningen, således at det er helt utvivlsomt, at alle ved, hvad det handler om.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre har allerede i Folketingets Europaudvalg erklæret sig positiv over for den tilføjelse til Schengenkonventionen, som der er tale om her.

I forbindelse med behandlingen i Europaudvalget diskuterede vi også, hvad det dog var for tilfælde, der kunne tænkes her, for beskrivelsen, som den står helt ukommenteret, at man kan foretage grænseoverskridende observationer af andre end mistænkte, kan selvfølgelig godt rejse nogle spørgsmål rundtomkring, få folk til at spørge: Hvad kan der så være tale om? I den forbindelse diskuterede vi også i Folketingets Europaudvalg, og det har også været nævnt i pressen, at der kan være tale om familiemedlemmer, kærester eller venner til folk, som er mistænkte, hvor en skygning af den pågældende person kan føre til den egentlige bagmand eller til den, politiet gerne vil have fat i.

Endvidere er det også helt oplagt, at transporter af tyvegods eller andet uden chaufførens vidende kan være i gang op igennem Europa, og så kan det også være vigtigt for politiet f.eks. i Tyskland at efterforske videre.

Så med de forklaringer, som vi har diskuteret i Europaudvalget, har vi ikke fra radikal side ment, at vi burde modsætte os det her forslag, og vi mener derfor, at med de nødbremser og de stopklodser, der er indbygget i forslaget om, at det skal være en grænseoverskridende observation, at det skal være en strafbar handling, som kan medføre udvisning, er der faktisk tilstrækkelig meget snor i, hvad det er, udenlandsk politi kan bede om at få lov til at efterforske i Danmark.

Vi har endvidere også konstateret, at dansk politi, danske myndigheder til hver en tid kan sige, at de ønsker observationen standset, og selv overtage den eller i det hele taget blot få den standset. Så vi mener, at der er sat de fornødne grænser for, hvad forslaget kan bruges til her. Det Radikale Venstre støtter det derfor gerne.

Men jeg vil gerne sige, at vi naturligvis vil medvirke til i Retsudvalget at få detaljer i lovforslaget belyst. Vi vil ikke på nogen måde sætte os imod, at det vil blive grundigt belyst, vi vil også gerne tage eksperter ind, og hvad vi ellers kan gøre for at få det her grundigt belyst. Det er vi selvfølgelig fuldstændig indstillet på at medvirke til. Men i udgangspunktet er vi naturligvis positive over for forslaget.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstod fru Elisabeth Arnold sådan, at når De Radikale har tilsluttet sig dette forslag, er det, fordi der er nogle bremses og stopklodser og nogle grænser for, hvad det er man kan. Og jeg forstod, at en af de her stopklodser var, at det skal dreje sig om en forbrydelse, der kan medføre udlevering.

Så vil jeg gerne høre, om det ikke er korrekt, at når den europæiske arrestordre træder i kraft om 1 år, så vil enhver strafbar handling med en strafferamme på over 6 måneder kunne medføre udlevering. Og det vil sige, at vi taler om stort set alt, hvad der findes af alle former for forbrydelser. Så der er ikke nogen stopklods i forhold til, at det skal være en forbrydelse, der kan medføre udlevering. Er det ikke korrekt, fru Elisabeth Arnold?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Selv om den nuværende danske regering gør, hvad den kan for at hæve strafferammerne for hvad som helst, vil jeg godt sige, der dog stadig væk er strafftyper, som ikke belægges med straf på over et halvt år.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men fru Elisabeth Arnold er enig i, at der ikke er mange forbrydelser, hvor der ikke er en strafferamme på minimum et halvt år.

Så vil jeg høre: Er der ellers nogen grænser for De Radikale i forhold til, hvilke forbrydelser

man mener det skal være muligt for udenlandsk politi at efterforske i Danmark eller for dansk politi i udlandet? Hvis politi fra andre lande finder, at der efter deres forhold er nogle, der f.eks. vil medvirke i demonstrationer og andet, nogle, der vil være med i indsamlinger, nogle, der vil medvirke i politiske møder og andet, sager, hvor der kunne være tale om en forbrydelse, som det var væsentligt for dem at efterforske, skal de så også have mulighed for at efterforske den i Danmark? Eller er der nogen grænser for, hvad det er for nogle typer af forbrydelser, der skal give mulighed for at foretage observation af ikkemis-tænkte i Danmark?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

I Det Radikale Venstre lægger vi som udgangspunkt vægt på, at forbrydelser begået på dansk grund, eller hvor der er personer, der befinder sig på dansk grund, skal behandles af dansk politi. Derfor er der her tale om grænseoverskridende observationer, og det mener vi er det udgangspunkt, man skal tage.

Hvis der er tale om folk, der for længe siden har bevæget sig ind i Danmark, som vil være med til et eller andet, skal man selvfølgelig overlade det til dansk politi at efterforske de pågældende forbrydelser. Så det er at tale om grænseoverskridende observationer, grænseoverskridende politiarbejde og så i øvrigt de muligheder, der er for danske myndigheder til at sige nej til, at man fortsætter observationen efter en vis varighed.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jamen jeg må sige til fru Elisabeth Arnold, at i forbindelse med topmøder er der jo mange, der rejser ind i Danmark eller rejser fra Danmark til andre lande for at deltage i politiske demonstrationer, hvor der i nogle lande er nogle, der mener, at der kan blive tale om uroligheder og andet, og der kan være nogle politifolk, der er interesseret i at prøve at følge dem og sige, at der er tale om grænseoverskridende handlinger. Der er jo nogle politifolk, der har udråbt dele af dem, der demonstrerer ved topmøder, som et omrej-sende cirkus, et voldscirkus. Skal de også have lov til at foretage observationer i Danmark? Og skal danske politifolk have mulighed for at foretage observationer i udlandet?

Vi så i forbindelse med topmødet i Sverige, at der var danske politifolk, der tog over for at ob-

servere de danske demonstranter. De fik efterfølgende en næse fra Københavns Politi. Men mener De Radikale, at det skal være muligt, når nu der bliver åbnet for det med denne her lov?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold, og derefter er det fru Line Barfod som ordfører.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde. Jeg mener, at det skal være nationalt politi, der efterforsker på national grund. Er der tale om grænseoverskridende observation i forbindelse med en forfølgelse af et spor eller forfølgelse af en forbryder tværs over landegrænserne, skal det politi, der har fat i sporet, selvfølgelig have lov at forfølge det. Det er det, der ligger i bestemmelserne om hot pursuit osv., osv.

Men hvad angår topmødesammenligningen, mener jeg faktisk, den er falsk, for ved topmødet, ved optakterne til topmødet har man jo simpelt hen bremset, man har ophævet Schengenaf-talens bestemmelser om fri grænsepassage og simpelt hen foretaget systematisk kontrol af al passage over grænsen og dér forhindret personer i overhovedet at komme ind over grænsen. Der har man altså suspenderet Schengenaf-talens regler om fri grænsepassage. Så jeg mener faktisk, det er en lidt falsk parallel.

Kl. 15.45

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Line Barfod som ordfører, og derefter er det justitsministeren.

Line Barfod (EL):

Schengen bliver af nogle fremhævet som, at nu er der åbne grænser, og at formålet med Schengen var mindre kontrol. Men den realitet, som man tydeligere og tydeligere kan se, er, at Schengen har medført mere kontrol og mere lukkede grænser. Det er blevet sværere for dem, der ønsker at give udtryk for deres politiske modstand, at rejse. Folk bliver nægtet at rejse ind i andre lande. Folk kan få at vide, at de ikke engang må rejse ud af deres egen by, som det er sket i Tyskland flere gange i forbindelse med topmøder, hvor man ikke har villet have dem til at rejse til andre lande.

Det meget udvidede politisamarbejde, der ligger i Schengen, fører til mere og mere kontrol, som vi også så det i København, hvor italienerne,

der ønskede at deltage i de fredelige og lovlige demonstrationer, blev stoppet og kontrolleret og ikke sluppet fri før et par dage efter, fordi man først skulle kontrollere hos italiensk politi, om de havde noget ønske om, at man tilbageholdt disse folk yderligere, og om man havde noget på dem.

Her ønsker man så med dette lovforslag en udvidelse af politiets beføjelser til ikke kun at observere mistænkte i det, som fru Elisabeth Arnold kaldte hot pursuit over grænsen, men også i situationer, hvor der ikke er et umiddelbart meget påtrængende behov for at køre over, for man skal jo først for de ikkemistænkte indhente tilladelsen hos det andet lands myndigheder – altså i Danmark hos rigspolitiet – så der ville være tid nok til at få dansk politi til at overtage observationen.

Det fremgår overhovedet ikke af lovforslaget, hvad baggrunden er, hvad det er for nogle konkrete situationer, man mener der gør en sådan ændring af Schengen mulig. Selv Politimesterforeningen undrer sig i deres høringssvar over, hvad baggrunden er. I Justitsministeriets kommentar til høringssvaret fra Politimesterforeningen er der bare en henvisning til, at Belgien, Frankrig og Spanien ønsker en sådan udvidelse.

Men forhåbentlig kan vi så under udvalgsarbejdet i hvert fald få nærmere oplyst, hvad det egentlig er, baggrunden er; få at vide, hvem det er, man vil observere, og i hvilke situationer; få at vide, hvor det er, grænsen går, og hvor det er, man så ikke vil give tilladelse, både når udenlandsk politi søger om tilladelse til at observere i Danmark, og hvis dansk politi skulle have behov for at observere i udlandet; hvad er det så for nogle situationer, dansk politi vil bruge det i, og hvor er det, man ikke vil bruge det?

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at ud over at man udvider til at kunne observere ikkemistænkte, har man også tænkt sig at udvide adgangen til at observere mistænkte uden tilladelse fra det pågældende land i forbindelse med forfalskning og bedrageri og hvidvaskning.

Men heller ikke her er der anført noget som helst om, hvad det er for nogle situationer, man forestiller sig i forbindelse med hvidvaskning, hvor det skal gå så stærkt ind over grænsen, så man ikke kan nå at spørge rigspolitiet først. Hvad er det for nogle situationer? Det er der intet om.

Så håber jeg, at vi også kan få oplyst, hvordan efterforskningen egentlig vil foregå, hvis politiet kommer til at gøre noget galt i et andet land eller

gøre noget, som nogle kan sige var galt. Hvis nu Tilst-sagen ikke havde fundet sted i Århus, men på den anden side af grænsen, eller hvis det var betjente fra et andet land, hvem er det så, der står for efterforskningen? Jeg er godt klar over, at der står noget om, efter hvilke regler erstatning finder sted, men hvordan foregår efterforskningen, og hvordan får man nærmere of-fentlighed om det?

Der er mange spørgsmål, der er rejst, men ikke noget som helst er besvaret i de bemærkninger, der ligger. Det er som om, at bare der kommer en anmodning fra nogle Schengenlande om udvidelse af politisamarbejdet, siger man ja, fordi ingen jo kan have noget imod at bekæmpe forbrydelser.

Men hvis ikke vi en gang imellem stopper op og ser på, hvad det er, vi giver politiet tilladelse til, ender vi i politistaten, og derfor er vi altså nødt til at stille krav om, at der i lovforslag om udvidet beføjelse til politi og andre landes politi er noget nærmere anført om, hvad baggrunden er, og hvad det er, man ønsker at bruge det til, for ellers er det jo ren blåstempling, der bliver foretaget, ren gummistempling at sidde i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Fru Line Barfods indlæg gik jo i væsentlig udstrækning på at stille spørgsmål til, hvilke årsager der mon kunne være til, at man ønsker denne udvidelse.

Det har vi så haft lejlighed til tidligere i debatten her at drøfte lidt frem og tilbage, men jeg synes, jeg mangler – og derfor spørger jeg af nysgerrighed – en mere principiel tilkendegivelse fra fru Line Barfod om, hvorvidt hun, hvis nu det lykkedes under udvalgsbehandlingen at sandsynliggøre, at denne udvidelse i højere grad kunne føre til, at man fik pågrebet mistænkte til alvorlige forbrydelser, så ville støtte forslaget.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er klart, at hvis det viser sig, at der er nogle begrænsninger, som gør, at det er fuldstændig umuligt at lade et andet lands politi overtage observation af ikkemistænkte, og at man slet ikke kan lave opklaring af grænseoverskridende forbrydelser, hvis ikke man giver udenlandske politifolk mulighed for at foretage observationer

af ikkemistænkte, så vil vi da grundigt overveje, hvad vores stilling skal være.

Det undrer os bare, hvis ikke engang Politimesterforeningen er i stand til at se, at der skulle være et sådant behov – det er jo dem, der til daglig står med behovet for at foretage observationer – at behovet så skulle være så påtrængende, så det er nødvendigt, at vi gennemfører det, oven i købet uden at der er nogen som helst dokumentation for behovet.

Det undrer mig, hvis behovet er så stort, at man så ikke har været i stand til at komme med bare ét eksempel i lovforslagets bemærkninger.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke for den store støtte, der er fra et bredt flertal her i Folketinget i behandlingen af det her lovforslag.

Som mange ordførere har været inde på, drejer det sig om at gennemføre en rådsafgørelse, der har to væsentlige elementer.

For det første at der gives tilladelse til, at man kan foretage en grænseoverskridende observation af andre end en mistænkt, men i disse tilfælde kræver det, at det pågældende andet medlemsland har givet en konkret tilladelse til det.

Der har været nogen diskussion her i eftermiddag, om der overhovedet er nogle eksempler på det her. Er det her ikke bare sådan noget fortænkt noget, en udvidelse, som er fuldstændig unødvendig?

Der er tale om sager, hvor det ikke har været muligt for myndighederne i andre lande at kunne foretage den nødvendige grænseoverskridende observation, fordi det ikke var den mistænkte selv, men – det er et af de tilfælde, som jeg i hvert fald kender til – den mistænkte kone, som man ønskede at observere.

I det konkrete tilfælde gjaldt det en mafia-boss, man meget gerne ville have fingrene i, og hvor man vidste, at observation af konen meget sikkert ville føre til, at man kunne finde hans skjulested. Men man havde altså ikke mulighed for at foretage observation af den pågældende person, og det var det, der afstedkom diskussionen, som nu har medført, at der er kommet en rådsafgørelse på området.

Men jeg kunne sagtens forestille mig masser af andre tilfælde, hvor der ville være god fornuft i at give tilladelse til en grænseoverskridende observation.

Et af de eksempler, man sagtens kunne forestille sig, er den intetanende lastbilchauffør, der får smidt kassevis af narko ind i sin lastbil, uden

at personen selv er opmærksom på det. Der ønsker politiet så i det land, hvor det er blevet lastet på, at forfølge lastbilen, også selv om den overskrider en grænse; man kan se, at den er på vej derop, derfor retter man en konkret henvendelse f.eks. til rigspolitiet i Danmark.

Så er der nogle, der vil spørge: Jamen hvis det er sådan, at man ved, at den er på vej til Danmark, hvorfor overlader man det så ikke bare til de danske myndigheder at overtage observationen, når lastbilen ankommer til grænsen?

Til det er der jo at sige, at der er tilfælde, hvor de mennesker, der er involveret, f.eks. i denne her narkohandel, måske ikke er nogle personer, som er så godt kendt af dansk politi, som f.eks. af tysk politi. Der ville det egentligt give god mening, at den grænseoverskridende observation fortsatte, sådan at man, om jeg så må sige, ikke skal til at klæde to forskellige politistyrker på rent teknisk og analytisk med hensyn til, hvad det er for nogle personer, man observerer.

Med andre ord kan det give god mening at bruge den erfaring, bl.a. om de mennesker, man har mistanke om begår forbrydelser, også i det operative arbejde.

Derfor mener jeg også, at man sagtens kan forestille sig masser af andre eksempler, hvor der kan være fornuft i, at man kan foretage en grænseoverskridende observation af andre end den mistænkte.

Den anden del af rådsafgørelsen handler om, at vi udvider listen til i særlig hastende tilfælde at kunne fortsætte observationen af en mistænkt person, hvor der ikke er mulighed for at anmode om at få konkret tilladelse.

De emner, som opremses, er strafferetlig efterforskning i sager bl.a. om forfalskning af betalingsmidler, bedrageri begået af organiserede bander, organiseret menneskesmugling. Jeg tror også, at fru Anne Baastrup i sit ordførerindlæg var inde på et spørgsmål desangående.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at der bliver denne her mulighed for at foretage en grænseoverskridende observation. Jeg vil gerne over for fru Anne Baastrup understrege, at det, der jo først og fremmest er hovedpointen, er, at vi får fat i kraven på den person, der står bag den organiserede menneskesmugling eller menneskehandel. Vi kender eksemplet fra Dover, men vi kender også masser af eksempler på folk, der tjener på menneskehandel, handel med unge kvinder, der kommer til Danmark eller andre lande, og hvor det jo er helt afgørende, at vi får

en mulighed for at forfølge de personer, der står bag den organiserede smugling.

Kl. 15.55

Så jeg mener egentlig, det fremgår meget klart, hvordan denne rådsafgørelse kan forstås, men jeg har lyttet til debatten i dag, og jeg synes også, det er relevant, at vi under udvalgsarbejdet prøver at arbejde med, hvad det er for eksempler, man kunne tænke sig, hvor det kunne være relevant at bruge disse nye bestemmelser. Det er jo nok ikke bestemmelser, der vil blive brugt her evig eneste dag, men jeg kan i hvert fald sagtens forestille mig med den organiserede kriminalitet, som vi står over for, at det vil være vigtigt for politiet at have det her redskab som et yderligere middel til at sikre, at vi får opklaret de forbrydelser, der foregår, som er grænseoverskridende.

Så jeg takker for en, synes jeg, god behandling af sagen i dag, men også for de mange spørgsmål, som jeg mener, at vi skal have afklaret under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 8. januar 2003, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 15.57